

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

navrhovatelky: **L. K.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátkou JUDr. Miloslavou Coufalovou,
sídlem Neštěmická 779/4, 400 07 Ústí nad Labem,

proti
odpůrci: **Obec Žitenice**,
sídlem Pohořanská 118, 411 41 Žitenice,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územní plán obce Žitenice ze dne 5. 2. 2018,

takto:

- I. Návrh se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se podaným návrhem domáhala zrušení části opatření obecné povahy – Územní plán obce Žitenice ze dne 5. 2. 2018, a to v části, která se týká pozemku p. č. „X“ k. ú. Žitenice, a v části, v jaké pozemky p. č. „X“, p. č. „X“ a st. p. č. „X“ vše v k. ú. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žitenice sousedí s pozemky p. č. „X“ a p. č. „X“ vše v k. ú. Žitenice. Současně navrhovatelka požadovala přiznání náhrady nákladů řízení.

Návrh

2. Navrhovatelka uvedla, že územním plánem je na její zahradě p. č. „X“ v k. ú. Žitenice nově vymezen prostor „veřejné prostranství s převahou zpevněných ploch“, kde je plánován nový úsek místní komunikace, a to přestože se dle územního plánu jedná o stabilizované území, které není dotčeno žádnými podstatnými změnami, a v okolí se nevyskytují nové plochy, které by si vyžadovaly nové nároky na dopravní infrastrukturu. Zdůraznila, že předmětný pozemek plní funkci zahrady rodinného domku. Dále poukázala na skutečnost, že územní plán z mezery za jejím rodinným domem, která sloužila vždy spíše jako prostor, ze kterého měla při opravách přístup k zadní části domu, vytvořil „veřejnou plochu – účelovou komunikaci“. Trvala na tom, že ulička neslouží ani jako přístup na sousedící parcely p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. Žitenice. Nový územní plán tak dle navrhovatelky těsně obkličil její rodinný dům budoucími dopravními cestami.
3. Navrhovatelka namítala, že při přijímání územního plánu nebyl dodržen zákonem stanovený postup. V poučení ve vyhlášce zaměnil odpůrce dle jejího názoru doručení „písemnosti“ s doručením samotné veřejné vyhlášky, a došlo tak ke zkrácení občanů v možnosti podávat připomínky. V poučení bylo totiž uvedeno: *„V souladu s ustanovením § 50 odst. 3 stavebního zákona může každý do 30ti dnů ode dne doručení této vyhlášky – nejpozději však do 10. 3. 2017 (včetně) uplatnit u pořizovatele své výhradně písemné připomínky.“* Tato formulace je dle navrhovatelky matoucí, neboť předmětem doručení dle § 25 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), není vyhláška. Dále navrhovatelka poukázala na skutečnost, že oznámení bylo vyvěšeno dne 25. 1. 2017 a patnáctidenní lhůta pro doručení uplynula dne 9. 2. 2017. Třicetidenní lhůta stanovená ve vyhlášce pro doručení připomínek pak tedy končila dne 11. 3. 2017, a protože tento den byla sobota, tak by dle navrhovatelky měla být jako včasná posouzena i připomínka odeslaná poštou v pondělí dne 13. 3. 2017. Vyhláška však jako poslední den lhůty stanovila výslovně den 10. 3. 2017. Občanům se tak dostalo nesprávného poučení a bylo zasaženo do jejich práva na spravedlivé řízení. Proces přijímání územního plánu tak nebyl formálně správný, což by mohlo mít dle názoru navrhovatelky za následek neplatnost opatření obecné povahy.
4. Dále navrhovatelka namítala, že v archivu úřední desky nedohledala vyhlášku oznamující veřejné projednání územního plánu dle § 52 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Uvedla, že v odůvodnění územního plánu lze zjistit, že veřejné projednání proběhlo dne 23. 10. 2017, ovšem nelze zjistit, kdy byla zveřejněna vyhláška o konání tohoto veřejného projednání. Proto činí sporným, zda veřejné projednání proběhlo řádně podle zákona a byl dodržen postup dle § 52 odst. 1 stavebního zákona.
5. Dále navrhovatelka poukazovala na chybnou formulaci použitou ve vyhlášce, kterou bylo oznámeno, že byl vydán územní plán. V této vyhlášce je ve třetím odstavci uvedeno: *„Úplná dokumentace opatření obecné povahy o vydání územního plánu Žitenice včetně odůvodnění, pak bude zveřejněna ve stejné lhůtě jako „příloha“ této veřejné vyhlášky na webových stránkách.“* Navrhovatelka uvádí, že formulace „ve stejné lhůtě“ je zavádějící

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

formulace, kdy je odkazováno na lhůtu, která ve třetím odstavci vyhlášky není definována. Dle navrhovatelky je předmětná vyhláška z uvedeného důvodu v rozporu s ustanovením § 173 odst. 1 správního řádu, který ukládá povinnost opatření obecné povahy zveřejnit na úředních deskách dotčených obecních úřadů ve lhůtách dle § 25 odst. 2 správního řádu. Správní řád jasně stanoví lhůtu, po kterou musí listina nebo oznámení na úřední desce být vyvěšeny a nepřipouští odkaz na nějakou neurčitou lhůtu. Dle navrhovatelky je doručení opatření obecné povahy prostřednictvím předmětné vyhlášky tedy vadné a územní plán nemohl nabýt účinnosti.

6. Navrhovatelka poukázala na skutečnost, že pozemek p. č. „X“ v k. ú. Žitenice je v hlavním výkresu územního plánu vymezen jako veřejná plocha s převahou zpevněných ploch a ve schématu dopravy je plocha na tomto pozemku označena jako místní komunikace. Dále uvedla, že z textové části územního plánu vyplývá, že v koncepci dopravní infrastruktury se nenavrhují žádné změny, komunikace v řešeném území jsou stabilizované a nové plochy jsou mimo lokalitu, na které se nachází pozemek navrhovatelky. Zcela izolované zřízení nové veřejné plochy místní komunikace na zahradě navrhovatelky nemá dle jejího názoru žádné opodstatnění a tato změna zahrady na veřejnou plochu – místní komunikaci není v územním plánu dle jejího názoru nikterak odůvodněna.
7. Dále navrhovatelka namítala, že navrhovaná změna zahrady na veřejnou plochu – místní komunikaci je v rozporu s § 22 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „prováděcí vyhláška“). V uvedené vyhlášce je mimo jiné požadavek na šíři veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek bytového domu při jednosměrném provozu minimálně 6,5 m, ovšem šířka zahrady p. č. „X“ v k. ú. Žitenice je ve větší části užší než 6 m. Skutečně využitelná a nezastavěná plocha pro případnou místní komunikaci je pak asi 3 m. Dle navrhovatelky je tak návrh v rozporu s obecně závazným přepisem.
8. Navrhovatelka rovněž namítala, že navrhovaná změna zahrady na veřejnou plochu – místní komunikaci je v rozporu s § 28 odst. 7 prováděcí vyhlášky, neboť dle uvedeného ustanovení musí být vzdálenost budov, v nichž jsou okna obytných místností, nejméně 3 m od okraje vozovky silnice nebo místní komunikace. Územní plán však vymezil plochu místní komunikace do těsné blízkosti obvodové zdi rodinného domku. Při tvorbě územního plánu nebylo toto ustanovení tedy zohledněno.
9. Dále navrhovatelka poukázala na skutečnost, že změna zahrady na veřejnou plochu – místní komunikaci je dle jejího názoru v rozporu s § 20 odst. 1 prováděcí vyhlášky, neboť tímto dojde ke zhoršení kvality prostředí a hodnoty území. Poukázala na skutečnost, že pokud bude zahrada navrhovatelky využívána jako veřejná plocha – místní komunikace, pak úzký prostor mezi rodinnými domky může být zaplněn parkujícími vozidly z celé obce a dojde ke ztížení příjezdu k nemovitostem navrhovatelky. Rovněž by v důsledku tohoto opatření došlo ke zvýšení zátěže území a obyvatel dopravním ruchem a emisemi z dopravy. Také by došlo k tíži navrhovatelky ke snížení hodnoty dotčených nemovitostí.
10. Zdůraznila také, že vymezení veřejné plochy – místní komunikace na zahradě na konci slepé ulice přiléhající těsně k rodinnému domku na pozemku, který je nevyhovující a velikostně tomuto účelu neodpovídá, je v rozporu s § 20 odst. 3 prováděcí vyhlášky.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

11. Poukázala rovněž na zhoršení odtokových poměrů v případě, že její pozemek bude skutečně využíván jako prostranství s převahou zpevněných ploch. V důsledku toho by došlo rovněž ke snížení hodnoty jejího majetku. Takový zásah považuje za nepřiměřený.
12. Dále navrhovatelka uvedla, že z § 3 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), vyplývá, že o zařazení pozemku mezi místní komunikace rozhoduje silniční úřad na základě určení pozemku, jeho dopravního významu a stavebně technického vybavení. Navrhovatelka trvala na tom, že z hlediska určení pozemku nemá zařazení její zahrady do veřejného prostranství – místní komunikace žádné opodstatnění. Rodinný domek navrhovatelky je koncovým domkem ve slepé ulici, který okolo sebe má zatravněné pozemky a okrasné záhony. Navrhovatelka umožňuje, aby přes část pozemku přecházeli dva sousedé vlastníci okolní nemovitosti. Jejich průchodu nikterak nebrání a tento vztah by bylo možné v případě potřeby ošetřit občanskoprávní cestou zřízením služebnosti na část pozemku. Dle navrhovatelky není důvod, aby byla omezena v užívání celého svého pozemku. Zřízení veřejné plochy – místní komunikace nemá dle navrhovatelky odůvodnění ani z hlediska dopravního významu, neboť se jedná o slepou ulici a zahrada je součástí komplexu rodinného domu. Zřízení místní komunikace na tomto pozemku nemá význam pro veřejné užívání všemi občany obce. Rovněž dle jejího názoru předmětný pozemek nevyhovuje parametrům požadovaným pro místní komunikaci. Zdůraznila, že místní komunikace může být vytyčena pouze na pozemku obce, čemuž v daném případě tak není. Předmětným návrhem využití je tak navrhovatelka jako vlastník bezdůvodně a nad míru přiměřenou poměrům omezena ve výkonu vlastnických práv.
13. Dále namítala, že zřízení účelové komunikace za jejím domem na pozemcích p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. Žitenice ohrožuje přímo samotný stav jejích nemovitostí. Uvedené pozemky sloužily vždy spíše jako prostor, ze kterého majitelé rodinných domků občas přistupovali k zadním částem svých nemovitostí za účelem oprav. V části, v jaké tyto pozemky sousedí s pozemky p. č. „X“, st. p. č. „X“ a p. č. „X“ vše v k. ú. Žitenice, by změna funkčního využití pozemků p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. Žitenice na dopravní cestu, chodník, a případné související úpravy mohly mít negativní dopad na dům navrhovatelky a odtokové poměry v lokalitě, na snížení pohody bydlení a znehodnocení majetku navrhovatelky, a to jak z hlediska faktického poškození domu, tak i z hlediska tržního znehodnocení. Předmětné opatření není dle navrhovatelky odůvodněné a vyvážené a není ani přiměřené poměrům ve stabilizované lokalitě. Územní plán bez bližšího zdůvodnění dle navrhovatelky zatěžuje klidnou a stabilizovanou lokalitu vytvořením nové dopravní cesty se všemi souvisejícími riziky.
14. Navrhovatelka namítala, že navrhované změny dotýkající se jejího majetku nebyly objektivně posouzeny a zdůvodněny v souladu s úkoly a cíli územního plánování a nebylo přihlédnuto k podmínkám území. Rovněž dle jejího názoru nebyly vzaty v úvahu přínosy, problémy a rizika s ohledem na veřejné zdraví, životní prostředí a nebyla zvážena nutnost opatření v souvislosti se sváděním vody v důsledky změny odtokových poměrů. Trvala na tom, že územní plán v daném rozsahu nevyhovuje kritériím testu proporcionality, když omezení, která by z opatření pro navrhovatelku jako vlastníka dotčených nemovitostí vyplývala, nejsou nezbytná ani spravedlivá pro rozpor opatření se zákony a jinými obecně závaznými právními předpisy.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

15. Navrhovatelka uvedla, že v procesu přijímání územního plánu připomínky a námítky nepodávala, protože se stará o čtyři děti, chodí do práce a poměry v území považovala za zcela stabilizované. Nenapadlo ji, že u domku ve slepé ulici bude uvažováno o zřízení místní komunikace na její zahradě.

Vyjádření odpůrce k návrhu

16. K námitce, že při zveřejnění vyhlášky, kterou byl zveřejněn návrh územního plánu s možností podat připomínky, byl ve vyhlášce nesprávně stanoven konec lhůty pro možnost uplatnění písemných připomínek, odpůrce uvedl, že opravdu došlo při stanovení data posledního dne pro uplatnění námitek ke zkrácení lhůty o jeden den. Současně však rovněž zdůraznil, že v rámci procesu přípravy územního plánu se zhotovitel věcně vypořádal i s listinami doručenými po zákonem stanovené lhůtě. Odpůrce zdůraznil, že dle jeho názoru navrhovatelka na svých právech podat připomínku krácena nebyla, neboť z jejího vyjádření vyplývá, že o pořizování územního plánu věděla, pouze nepodala písemné připomínky ani námítky, protože si na jejich uplatnění neudělala čas.
17. Dále uvedl, že vyhláška oznamující v souladu s § 52 odst. 1 stavebního zákona zpřístupnění návrhu územního plánu a konání veřejného jednání byla řádně vystavena. Dle jeho názoru není nutné ji následně vést v archivu oznámení na elektronické úřední desce. Tato vyhláška je uložena jako součást spisu o pořizování územního plánu Žitenice. Trval na tom, že veřejné projednání územního plánu proběhlo podle zákona.
18. Odpůrce rovněž trval na tom, že veřejná vyhláška s oznámením o vydání územního plánu obce Žitenice formou opatření obecné povahy byla vystavena společně s dokumentací tak, jak je v předmětné vyhlášce deklarováno. Z obsahu správního spisu je dle odpůrce zcela nepochybné, že předmětná veřejná vyhláška byla dne 6. 2. 2018 vystavena včetně dokumentace. Odpůrce nepřipouštěl žádnou pochybnost o nabytí účinnosti územního plánu.
19. Dále odpůrce zdůraznil, že pozemek p. č. „X“ v k. ú. Žitenice je v územním plánu zahrnut do stávajících ploch veřejných prostranství s převahou zpevněných ploch. S odkazem na definici předmětných ploch v textové části územního plánu uvedl, že do těchto ploch jsou zahrnuty pozemky výrazných návesních prostor zpřístupňující jednotlivé stavební objekty bez ohledu na vlastnictví. Jedná se o plochy, jejichž součástí jsou plochy dopravy (místní a účelové komunikace, pěší komunikace, parkovací stání apod.). V daném případě je předmětný pozemek do daných ploch zahrnut na základě historického faktického stavu, kdy právě vzhledem k existenci tohoto dopravního přístupu mohla být povolena výstavba okolních rodinných domků. S ohledem na skutečnost, že se nejedná o nový návrh úpravy území, nemůže předmětná plocha odpovídat požadavkům vyplývajícím ze současných právních předpisů. Odpůrce zdůraznil, že není přípustné, aby stavby okolních rodinných domků byly přístupné pouze prostřednictvím „průchodu“, kterému navrhovatelka nebrání. Zdůraznil, že k domu č. p. „X“ na st. p. č. „X“ a č. p. „X“ na st. p. č. „X“ v k. ú. Žitenice nelze zajistit jiný komunikační přístup než přes pozemek p. č. „X“ v k. ú. Žitenice. Pozemek navrhovatelky byl i v předchozím územním plánu z roku 2006 z důvodu, že fakticky zajišťoval dopravní obslužnost stávajících rodinných domků, zařazen do

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stávajících místních komunikací. Navrhovatelka tak nemohla dle odpůrce bez dalšího očekávat, že se tento stav v novém územním plánu změní. V projednávaném územním plánu je předmětný pozemek zahrnut do stabilizovaného území. Dle odpůrce není možné se retroaktivně domáhat, aby všechny historické přístupové komunikace plnily požadavky obsažené v současné právní úpravě, jak to činí navrhovatelka. Odpůrce rovněž nesouhlasí s tvrzením navrhovatelky, že se jedná o slepou ulici. Komunikace vedoucí po pozemku p. č. „X“ v k. ú. Žitenice totiž navazuje na stávající a historicky užívanou komunikaci pro pěší na pozemcích p. č. „X“ a „X“ v k. ú. Žitenice. Tato pěší komunikace zajišťuje přístup na pozemky zahrad p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. Žitenice, které nemají zajištěn žádný jiný přístup, a dále zajišťuje propojení do volné krajiny.

20. Dále odpůrce zdůraznil, že zpracovaný územní plán na úseku dopravní obslužnosti území je v souladu s platnými právními předpisy na úseku územního plánování, požární ochrany a je v souladu s cíli a úkoly územního plánování a s požadavky vyplývajícími z nadřazené dokumentace Politiky územního rozvoje. Územní plán dle odpůrce respektuje principy dosavadního rozvoje sídelní struktury a zachovává krajinný ráz včetně prostupnosti území a vazeb na dopravní systémy. Zachovává dosavadní faktický stav včetně přístupu k rodinným domkům i k zahradám. Rovněž zachovává dostupnost zastavěných ploch pro vozidla požární ochrany po silnicích III. třídy, místních a účelových komunikacích zařazených mezi plochy veřejných prostranství.
21. Odpůrce zásadně nesouhlasí s tvrzením navrhovatelky, že by stávající účelová komunikace za domem navrhovatelky na pozemcích p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. Žitenice měla ohrožovat samotný stav jejích nemovitostí. Zdůraznil, že se jedná o stávající stav území, na který se nemohou vztahovat parametry předepsané současnými právními předpisy pro tvorbu nových účelových komunikací. Předmětná komunikace byla evidována již v mapách stabilního katastru z let 1826-1843.
22. Odpůrce rovněž zdůraznil, že námitka navrhovatelky, že územní plán nevyhovuje základním kritériím testu proporcionality, když omezení, která by pro navrhovatelku jako vlastníka dotčených nemovitostí vyplývala z územního plánu, nejsou nezbytná ani spravedlivá pro rozpor předmětného opatření se zákony a podzákonnými předpisy, je nedůvodná. Opětovně zdůraznil, že územní plán žádné změny v předmětném území nenavrhuje a pouze potvrzuje historický stav využívání území. Přijetím předmětného územního plánu se tedy pro navrhovatelku právní stav území nezměnil. Naopak navrhovaná změna statutu předmětného pozemku p. č. „X“ v k. ú. Žitenice by měla za následek neproporcionální zásah do práv vlastníků rodinných domů, kteří by přišli o možnost přístupu ke svým nemovitostem a možnost přístupu k těmto rodinným domům pro složky integrovaného záchranného systému.
23. S poukazem na závěr návrhu navrhovatelky odpůrce dovodil, že navrhovatelka o pořizování nového územního plánu věděla, ale ryze z osobních důvodů nepodala žádné námítky ani připomínky. Proces pořizování územního plánu trval řádově dva roky a za celou tuto dobu nevyužila navrhovatelka svého práva uplatnit písemné připomínky či námítky a nezúčastnila se ani veřejného projednávání územního plánu. Odpůrce dále zdůraznil, že údaje vedené v katastru nemovitostí ohledně způsobu využití pozemku nejsou pro územní plánování závazným podkladem, ale jen jedním z podkladů v rámci jeho tvorby. V katastru nemovitostí jsou pozemky často evidovány v rozporu s jejich užíváním.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Rovněž poukázal na závěry obsažené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 2/2010-116, podle kterých je nezbytné, aby soud význam procesní pasivity navrhovatele v průběhu pořizování územního plánu posoudil s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu opatření obecné povahy s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností navrhovatele. Přitom je povinen vzít v úvahu práva a povinnosti těch, jimž by zrušení opatření obecné povahy způsobilo újmu na jejich vlastních právech.

Replika navrhovatelky

24. Na vyjádření odpůrce reagovala navrhovatelka replikou, ve které setrvala na svých námitkách. Zdůraznila, že odpůrce nejen zkrátil lhůtu pro podávání připomínek, ale rovněž učinil předmětem doručování samotnou vyhlášku namísto návrhu územního plánu. Uvedla, že vyhláška, kterou bylo oznámeno veřejné projednání územního plánu, by měla být dohledatelná v archivu elektronické úřední desky. Dále uvedla, že domy č. p. „X“ a „X“ jsou z veřejně přístupné části ulice standardně dostupné pro všechna vozidla integrovaného záchranného systému, aniž by muselo být zasahováno do vlastnictví navrhovatelky.
25. Dále navrhovatelka uvedla, že dům č. p. „X“ vlastní pan E. A., bratr J. A., který je důležitým zastupitelem obce, která je odpůrcem. Dále navrhovatelka zdůraznila, že dopravní přístupnost domů č. p. „X“ a „X“ měla být řešena při povolování výstavby, a nikoli následně na úkor navrhovatelky. Oba současní majitelé uvedených domů zakoupili nemovitosti v době, kdy navrhovatelka byla řádným vlastníkem svého domu a pozemku p. č. „X“ v k. ú. Žitenice. Kupujícím sousedům tak mohlo a mělo být známo, že pozemek p. č. „X“ v k. ú. Žitenice je v soukromém vlastnictví a otázka přístupu měla být řešena soukromoprávní cestou. Dále zdůraznila, že za účelem přístupu by se nemusel veřejným prostranstvím stát celý předmětný pozemek, když k zajištění přístupu by plně stačilo vymezit k tomuto účelu menší část pozemku. Zvolené řešení je jednoznačně k tíži navrhovatelky a ve prospěch soukromých zájmů vlastníků rodinných domků č. p. „X“ a „X“.
26. Ve vztahu k pozemkům p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. Žitenice navrhovatelka zdůraznila, že potřeba uvedených pozemků jako účelové komunikace z územního plánu nevyplývá a nevyplývá ani z vyjádření odpůrce. Trvala na tom, že uvedené pozemky svým umístěním v terénu již předem vylučují možnost jejich využití pro cyklostezku či pro jakoukoliv jinou formu dopravy.

Ústní jednání soudu

27. Při ústním jednání soudu dne 19. 9. 2018 právní zástupkyně navrhovatelky přednesla návrh shodně jako v písemném vyhotovení návrhu ve znění repliky. Uvedla, že dle jejího názoru odpůrce nezohlednil veškeré důležité skutečnosti, na které poukazovala v návrhu. Nadále trvala na výhradách vůči třem vyhláškám odpůrce, když vyhláška ze dne 25. 1. 2017 byla dle jejího názoru nesrozumitelná z hlediska svého sdělení a formulace v ní obsažené byly matoucí pro občany obce, kteří si tak nemohli bezproblémově dopočítat počátky a konce Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jednotlivých lhůt, které běžely v dané věci. Navíc poukázala za to, že u této vyhlášky došlo ke zkrácení lhůty pro uplatnění námitek. Ve vztahu k vyhlášce ze dne 20. 9. 2017 setrvala na pochybnostech, zda došlo k jejímu náležitému elektronickému uveřejnění. Ohledně vyhlášky ze dne 6. 2. 2018 podotkla, že i tato vyhláška byla pro občany obce matoucí. Dále uvedla, že v předmětné věci nelze argumentovat stavem, který již zachycoval starý územní plán odpůrce z roku 2006, když nový územní plán nemusel přebírat jeho chyby. Pozemky navrhovatelky, ohledně nichž se vede předmětné řízení, a to zejména pozemek p. č. „X“ v k. ú. Žitenice, mají zřetelně charakter soukromoprávních pozemků. Novým územním plánem dle jejího názoru dochází k výraznému zásahu do vlastnických práv navrhovatelky a hrozí reálné riziko narušení pohody jejího bydlení. Uspořádání poměrů v dané lokalitě je dle navrhovatelky zřetelně problémem, který se má řešit v rovině občanskoprávní a který by neměl být řešen v územním plánu, navíc tak jak to učinil odpůrce. Zamýšlená zpevněná plocha s místní komunikací může ohrozit navrhovatelku např. odtokovou vodou z tohoto území apod. Dále podotkla, že má pochybnosti i o regulérnosti celkového přijímání rozporovaného územního plánu, neboť odpůrce nedoložil, jak jednotliví zastupitelé hlasovali, ačkoliv jeden ze dvou majitelů přilehlých domů, ohledně nichž odpůrce se snaží řešit zajištění místní komunikace, je zároveň bratrem významného zastupitele odpůrce. Dále uvedla, že u navrhované místní komunikace vůbec nebylo zvažováno to, zda s ohledem na faktické poměry panující v dané lokalitě je případně schopna tato komunikace dostat požadovaným technickým parametrům. Dotčená část pozemku navrhovatelky přitom s ohledem na povahu pozemku nikdy nemůže mít charakter místní komunikace, maximálně se může blížit tzv. účelové komunikaci. Trvala na tom, že rozporovaný územní plán je minimálně v této své části nevyvážený. Uvedla, že navrhovatelka je svolná i pro případné kompromisní řešení tak, aby jednotliví majitelé přilehlých nemovitostí byli spokojeni. K tomu podotkla, že majitelé okolních zahrad mají již nyní zabezpečeny přístupové cesty ke svým zahradám a majitelé domů mají možnost dostat se ke svým nemovitostem i auty.

28. Při tomtéž ústním jednání obecná zmocněnkyně odpůrce uvedla, že před vydáním územního plánu byl náležitě zjišťován skutkový stav věci, přičemž byly respektovány cíle a úkoly územního plánování tak, aby byl respektován veřejný zájem. Dále zopakovala nesouhlasné stanovisko odpůrce k výhradám navrhovatelky vůči třem shora specifikovaným vyhláškám. K vyhlášce ze dne 20. 9. 2017 jmenovitě zmínila, že byla náležitě elektronicky uveřejněna, fakt, že ji nelze nyní na webových stránkách odpůrce dohledat, je dán tím, že elektronický archiv odpůrce není veřejně přístupný v plném rozsahu. Trvala na tom, že nový územní plán nepřevzal žádnou chybu z původního územního plánu z roku 2006. Plochy k bydlení byly vždy v dané lokalitě plánovány tak, aby byl zabezpečen řádný přístup z veřejných komunikací pro jejich majitele a také pro případné zásahy složek integrovaného záchranného systému. Územní plán byl přijat po provedení řádného průzkumu v terénu, jiná terminologie je dána změnou zákonné úpravy, ke které došlo v mezidobí, přičemž je jí reagováno na datový model k územním plánům Ústeckého kraje. K tomu podotkla, že ne každý pozemek zařazený do plochy „plochy veřejných prostranství – s převahou zpevněných ploch“ musí být nutně zpevněn. Uvedla, že v územním plánu je toliko zachycena stávající komunikace ke stávajícím domům, není žádným způsobem stanovován nový skutkový stav, toliko se stabilizují stávající poměry. Z tohoto důvodu nebylo třeba řešit případné nové normy ohledně místních komunikací. Má za to, že ani ve vztahu k navrhovateli nemohlo dojít k žádnému ohrožení odtokovou vodou. Dále uvedla, že nesouhlasí se zpochybněním vlastního průběhu hlasování ohledně Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

přijetí rozporovaného územního plánu ze strany navrhovatelky. Zdůraznila, že je logické, že zastupitelé v jednotlivých obcích bydlí a jsou zde vlastníky nemovitostí. Dále zdůraznila, že územní plán v dané lokalitě musel být přijat tak, jak byl přijat, a to s ohledem na danost poměrů, neboť jsou zde zaužívané přístupy k jednotlivým nemovitostem. Zdůraznila, že pokud by se přijalo řešení, které nastiňuje navrhovatelka, přineslo by to negativní signál pro stavební úřad z hlediska možnosti zaplacení dané lokality, a tím znemožnění bezproblémového přístupu majitelů sousedních nemovitostí k jejich parcelám.

29. Soud z vlastní iniciativy při jednání přikročil k provedení důkazu původním územním plánem obce Žitenice z roku 2006, a to zejména jeho hlavním výkresem, ve kterém je pozemek p. č. „X“ v k. ú. Žitenice veden jako stávající místní komunikace a pozemky p. č. „X“ a p. č. „X“ jako stávající chodník, pěší trasa.

Posouzení věci soudem

30. Soud nejprve posuzoval aktivní legitimaci navrhovatelky a dospěl k závěru, že o ní není pochyb, a to vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatelka je vlastnící předmětné parcely „X“ v k. ú. Žitenice a současně vlastnící nemovitostí sousedících s pozemky p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. Žitenice. Všechny uvedené nemovitosti se nalézají v prostoru regulovaném napadeným územním plánem. Tato skutečnost je mezi účastníky nesporná.
31. Dále se soud zabýval rozsahem přezkumu v dané věci, neboť správní soudnictví není postaveno na univerzálním přezkumu správních aktů.
32. Přezkum opatření obecné povahy vychází z ustanovení § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Z těchto ustanovení vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v ustanovení § 101b odst. 1 s. ř. s. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 101b odst. 4 ve spojení s ustanovením § 76 s. ř. s.
33. Soud může shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, neboť opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem (viz § 101d odst. 2 s. ř. s.), avšak pouze v případě, je-li to navrhovatelem ve lhůtě stanovené pro podání návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.) namítáno.
34. Primárně se soud zabýval námitkami, ve kterých navrhovatelka poukazovala na procesní vady při přijímání územního plánu. Navrhovatelka namítala, že ve vyhlášce ze dne 25. 1. 2017, č. j. ÚP/00187/17/HPa, kterou byl doručován návrh územního plánu, bylo dáno nesprávné poučení o termínu, ve kterém bylo možné uplatnit písemné připomínky. Dle § 50 odst. 3 stavebního zákona pořizovatel doručí návrh územního plánu a vyhodnocení vlivů návrhu územního plánu na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, veřejnou vyhláškou s tím, že do 30 dnů ode dne doručení může každý uplatnit u pořizovatele

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

písemné připomínky. Dle § 25 odst. 2 správního řádu se doručení veřejnou vyhláškou provede tak, že se písemnost vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje a písemnost se též zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou. V daném případě odpůrce zveřejnil vyhlášku o vystavení návrhu územního plánu na úřední desce dne 25. 1. 2017. Ve čtvrtek dne 9. 2. 2017 došlo k doručení návrhu územního plánu veřejnou vyhláškou. Poslední den třicetidenní lhůty pro uplatnění připomínek tedy připadl na sobotu dne 11. 3. 2017. V souladu s principy počítání času bylo tedy dle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu posledním dnem pro uplatnění písemných připomínek pondělí dne 13. 3. 2017. Termín pro podávání připomínek k návrhu územního plánu byl tedy v předmětné vyhlášce skutečně uveden nesprávně. Tuto skutečnost ani odpůrce nerozporoval. Zde musí soud zdůraznit skutečnost, že navrhovatelka se procesu přijímání územního plánu nikterak neúčastnila, žádné připomínky nepodávala, a to ani připomínky, které by byly vyhodnoceny jako opožděné, a ani netvrdila, že by připomínky podat chtěla, ale vzhledem k termínu uvedenému v předmětné vyhlášce tak neučinila. Pochybením při stanovení lhůty pro možné podávání připomínek v poučení předmětné veřejné vyhlášky tedy dle soudu nebyla navrhovatelka objektivně zkrácena na svých právech a sama to ani netvrdila. Proto soud dospěl k závěru, že uvedené pochybení nebylo takové intenzity, aby odůvodnilo zrušení územního plánu ve vztahu k pozemku p. č. „X“ v k. ú. Žitenice ve vlastnictví navrhovatelky a k sousedícím pozemkům p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. Žitenice.

35. K námitce navrhovatelky, že předmětem doručování byla nesprávně vyhláška samotná, a nikoli návrh územního plánu, soud uvádí, že je nutno vycházet z obsahu předmětné vyhlášky. Účelem ustanovení § 50 odst. 3 stavebního zákona je dát možnost široké veřejnosti seznámit se s obsahem návrhu nově připravovaného územního plánu a dát možnost uplatnit vůči tomuto návrhu písemné připomínky, a to právě doručením návrhu územního plánu blíže nevymezenému okruhu adresátů prostřednictvím veřejné vyhlášky. Tento účel dle názoru soudu předmětná vyhláška naplnila, když v ní bylo výslovně uvedeno, kdy a kde je možné seznámit se s návrhem v tištěné podobě a kde je vyvěšen v elektronické podobě. Nepřesnou formulaci, kdy v poučení vyhlášky je uvedeno, že písemné připomínky je možno uplatnit do 30 dnů ode dne doručení předmětné vyhlášky, a nikoli, jak by mělo být správně, od doručení návrhu územního plánu předmětnou vyhláškou, považuje soud za pouhou formulační nepřesnost, která nemohla mít žádný vliv na zákonnost procesu přijímání územního plánu.
36. Pro úplnost soud podotýká, že nepřehlédl, že v předmětné vyhlášce je uvedeno, že na klasické úřední desce bude z technických důvodů spočívajících ve velkém objemu spisu vystavena pouze daná vyhláška. Tento postup odpůrce je v rozporu s ustanovením § 25 odst. 2 správního řádu o doručování prostřednictvím veřejné vyhlášky, kdy na úřední desce má být umístěna doručovaná písemnost. Upuštění od vyvěšení samotné písemnosti na úřední desku nemá v daném případě zákonnou oporu. I přes tuto skutečnost však soud dospěl k závěru, že za situace, kdy v předmětné vyhlášce bylo uvedeno, kdy a kde se mohou dotčené osoby s návrhem územního plánu seznámit a kde je zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup, a navrhovatelka byla v průběhu celého procesu přijímání územního plánu zcela pasivní a ani netvrdila, že se s návrhem chtěla seznámit a postupem odpůrce jí to bylo znemožněno, a netvrdila, jak jí uvedené pochybení mělo zkrátit na jejích právech, by bylo přehnaně formalistické pro tuto vadu přistoupit ke zrušení územního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

plánu ve vztahu k pozemku p. č. „X“ v k. ú. Žitenice ve vlastnictví navrhovatelky a k sousedícím pozemkům p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. Žitenice.

37. Dále navrhovatelka zpochybňovala, že došlo k řádnému oznámení o konání veřejného projednání územního plánu. Dle § 52 odst. 1 stavebního zákona upravený a posouzený návrh územního plánu a oznámení o konání veřejného projednání pořizovatel doručí veřejnou vyhláškou s tím, že veřejné projednání návrhu a vyhodnocení se koná nejdříve 15 dnů ode dne doručení. Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že veřejná vyhláška ze dne 20. 9. 2017, kterou bylo mimo jiné oznámeno veřejné projednání územního plánu dne 23. 10. 2017 od 17.00 hodin v zasedací místnosti Obecního úřadu Žitenice, byla vyvěšena na úřední desce dne 20. 9. 2017 a sejmuta z úřední desky dne 30. 10. 2017. Tato skutečnost je ve správním spise na vyhlášce potvrzena podpisem starostky obce Žitenice. Skutečnost, že se tuto vyhlášku nepodařilo navrhovatelce dohledat v archivu elektronické úřední desky, nemá dle soudu na zákonnost postupu odpůrce vliv. Pochybnosti navrhovatelky ohledně předmětné vyhlášky tedy shledal soud jako nedůvodné. Pro úplnost soud poznamenává, že ani u těchto pochybností navrhovatelka neuvedla, jak mělo případným pochybením odpůrce dojít k porušení jejích práv.
38. Poslední námitkou navrhovatelky, která je procesního charakteru, je poukaz na skutečnost, že ve vyhlášce ze dne 6. 2. 2018, kterou bylo oznámeno vydání územního plánu, je v odstavci třetím učiněn odkaz na neurčitou „stejnou lhůtu“. V citované vyhlášce je uvedeno v odstavci druhém: *„Vzhledem k velkému objemu spisu územního plánu vydanému formou opatření obecné povahy, bude na klasické úřední desce obecního úřadu veřejnou vyhláškou po dobu 15ti dnů zveřejněno pouze toto oznámení.“* V odstavci třetím předmětné vyhlášky je pak uvedeno: *„Úplná dokumentace opatření obecné povahy o vydání územního plánu Žitenice včetně jeho odůvodnění, pak bude zveřejněna ve stejné lhůtě jako příloha této veřejné vyhlášky na webových stránkách : www.zitenice.eu.“* Soud je toho názoru, že předmětná námitka navrhovatelky vyplývá z nesprávné jazykové interpretace obsahu třetího odstavce předmětné vyhlášky. Dokumentace opatření obecné povahy dle použité formulace nemá být zveřejněna na předmětných webových stránkách po stejnou blíže neurčenou dobu stejně jako nějaká příloha k vyhlášce, o které se samotná vyhláška nikterak nezmiňuje, nýbrž daná dokumentace opatření obecné povahy má být dle předmětné formulace sama přílohou na internetu zveřejněné vyhlášky a bude na stránkách obce zveřejněna po dobu stejnou jako samotná vyhláška na klasické úřední desce, tedy po dobu uvedenou v odstavci druhém předmětné vyhlášky (15 dnů). Tuto námitku vyhodnotil soud jako zcela nedůvodnou.
39. Následně přistoupil soud k projednání námitek směřujících přímo proti obsahu územního plánu. Navrhovatelka namítala, že nově byly územním plánem pozemky p. č. „X“, p. č. „X“ a p. č. „X“ vše v k. ú. Žitenice zařazeny do plochy veřejných prostranství s převahou zpevněných ploch a dle schématu dopravy byl pozemek p. č. „X“ v k. ú. Žitenice označen jako místní komunikace a pozemky p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. Žitenice jako pěší stezka. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že veškeré skutečnosti vedené o dotčených pozemcích v územním plánu jsou uvedeny jako stávající stav, ze kterého územní plán vycházel a u něhož nedošlo k jeho dotčení územním plánem. Za účelem ověření této skutečnosti provedl soud dokazování ve smyslu § 52 s. ř. s. územním plánem obce Žitenice přijatým v roce 2006. V hlavním výkresu územního plánu obce Žitenice, který byl přijat v roce 2006, byl pozemek p. č. „X“ v k. ú. Žitenice vyznačen jako stávající místní komunikace a pozemky p. č. „X“ a p. č. „X“ v k. ú. Žitenice byly vyznačeny jako stávající
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

chodníky, pěší trasy. Již územní plán obce Žitenice z roku 2006 tedy ponechal dotčeným pozemkům jejich dosavadní využití a na tomto využití ničeho nezměnil ani územní plán, který svým návrhem napadala navrhovatelka. Soudu tedy nezbyvá než konstatovat, že napadené opatření obecné povahy v navrhovatelkou namítaném rozsahu do jejích práv nezasáhlo, neboť oproti dřívějšímu stavu, který byl stávajícím stavem již při zpracování předchozího územního plánu v roce 2006, nedošlo ke změně funkčního využití pozemků p. č. „X“, p. č. „X“ a p. č. „X“ vše v k. ú. Žitenice. Za změnu funkčního využití předmětných pozemků nelze považovat, že byly v souladu se stávající právní úpravou novým územním plánem zahrnuty do ploch „plochy veřejných prostranství – s převahou zpevněných ploch“. Tímto zařazením se nic nezměnilo na původním funkčním využití dotčených pozemků ani na tom, že předmětné pozemky byly již od doby přijetí původního územního plánu v roce 2006 vedeny jako stávající místní komunikace respektive stávající chodník, pěší trasa. K argumentaci navrhovatelky, že je nepřijatelné, aby na dotčených pozemcích došlo ke zpevnění ploch, soud uvádí, že zařazením pozemků do ploch „plochy veřejných prostranství – s převahou zpevněných ploch“ nutně neznamená, že předmětné plochy by měly být oproti stávajícímu stavu zpevněny. Již z názvu ploch vyplývá, že ne všechny pozemky zařazené do těchto ploch musí být zpevněny. S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem musel soud konstatovat, že veškeré námitky navrhovatelky zabývající se tím, jak by dle jejího názoru měly předmětné pozemky být vedeny v územním plánu a k jakým pochybením došlo při údajné změně jejich funkčního využití, ke které mělo dle jejího názoru dojít přezkoumávaným opatřením obecné povahy, jsou nedůvodné.

40. Soud v intencích § 52 s. ř. s. nepřistoupil k provedení důkazů navrhovaných navrhovatelkou, a to dokazování informativním výpisem z katastru nemovitostí, snímkem z pozemkové mapy se zaměřením vzdáleností a fotografiemi území pro jejich nadbytečnost, neboť rozhodný skutkový stav byl dostatečně zjištěn ze správního spisu.
41. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že návrh na zrušení opatření obecné povahy – Územní plán obce Žitenice ze dne 5. 2. 2018 je nedůvodný a podle § 101d odst. 2 s. ř. s. výrokem I. návrh v plném rozsahu zamítl.
42. Výrok o náhradě nákladů řízení má odraz v úspěšnosti ve věci samé. Navrhovatelka nebyla ve svém návrhu úspěšná, proto jí soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal. Odpůrce v řízení úspěšný sice byl, neboť jeho opatření obecné povahy obstálo, ovšem při jednání soudu se nároku na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal. Proto soud výrokem II. rozsudku rozhodl, že nikdo nemá právo na náhradu nákladů řízení.
43. Pro úplnost soud pouze poznamenává, že pokud na pozemku navrhovatelky někdo buduje s poukazem na přijatý územní plán betonové plochy, musí se navrhovatelka bránit občanskoprávní cestou, případně u příslušného stavebního úřadu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. září 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.